

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:
Pentru ducerea la casa cu 15 cr. pe luna mai mult.
Pentru monarhie:
Pentru Romania si strainatate:
Abonamente se fac numai platindu-se inainte.

TRIBUNA

Apare in fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dat 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; si timbru de 30 cr.
Redactia si administratia: Strada Poplacii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.
Se prenumera si la poste si la librarii.
In Romania:
la dnul Carol Schulder in Bucuresti, strada
Labirint nr. 4.
Epistole nefrancate se refusa. — Manuscripte nu se inapoiază
Un numar costa 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Destrabalar.

Ca suntem saraci stie toata lumea
si nu-i mai putin cunoscut, ca de cul-
tura avem lipsa mai mare, decat alte po-
noare. Ne ajutam cum putem, jertfim
mult ca totusi se putem satisface tre-
burilor noastre culturale si ca un pro-
ces se se face la tot casul.

Ce rol are in aceste straduinte im-
partirea de stipendii, asemenea este
un adever atot de simplu, incat putem
presupune ca si inteligenta metropolitului
iron il poate intelege.

Presupunem numai, pentru-ca —
aptele ne sdruccina chiar si credinta
ceasta intr'o minimala suficienta a price-
rarii trebuintelor noastre.

Se ne explicam, se aratam ce in-
mneaza earasi aceasta „malitie“, „re-
tente“, „tendentă tribunistică“ etc.?

Biserica noastra greco-orientala
raspunde de cateva stipendii, pe cari le
distribuie si cari se plateste dintr'un stiut
autor de stat. Ele sunt distribuite,
dar nici azi I. P. S. Sa metropolitul
iron nu a notificat distribuirea, pentru-
ca stipendiile se fie si solvite studentilor
le-au obtinut. Aduși astfel intr'o
mare critica, unul a venit deja acasa,
altul vine azi mane, al treilea, ni-se
pare, a scris mai intaiu metropolitului,
ducandu-i aminte de datorile sale, pe
care le neglijeaza dupa vechia sa ma-
neră bine cunoscuta.

Este acest fapt o vrednicie? Do-
pedeste el o purtare de grije parinteasca
arhieriesca? Se trimiti studenti la
scola si se-i lasa flamanzi este o faptă,
pe care nici chiar organul dlui Dr. Olariu
nu credem ca-l va scusa.

Simpptomul acesta este o dovada cat
de mult cunoscutele raporturi dela me-
tropolie au facut se dispara chiar si
cele mai generale simtiri omeneshti, cum
este grija de cei-ce studieaza!

Pe unde esti, in acest hal, si D-ta,
de archimandrit, care ar trebui conform
cupațiilor D-tale, se ingrijesti si D-ta
de „cultura“ transilvană?

Unde sunteți și d-voastră, dlor ase-
tori?

Ori credeți, ca stomacul unui stu-
dent, care invata, poate fi tratat dupa
metodul de tragănare, cu care un domn
mesor a tratat un ordin ministerial re-
lativ la un program de studii?

Pe când Șaguna ingrija de studiile
d-voastre, o pățiați poate și d-voastră așa?

A trecut, dlor, vremea, in care luca-
rea d-voastre a tuturor poate fi supor-
tata, când astfel de lucruri se petrec; ea
trebuie scoasa la iveala, intreaga in-
tregută, pentru-ca din responsabilitatea,

de care cu drept cuvânt ii facem mai
mare parte metropolitului, se ve rupem
și d-voastre partea cuvenită.

Scuze nu incap. Cine nu poate lu-
cra in biurol, pentru-ca se asigure afa-
cerilor un mers regulat, este dator sie-și
mai antaiu, slujbei sale și națiunii sale,
se — vorbească in public, se facă us,
precum se cere și in organul Olarian, cel
puțin de — publicitatea sinoadelor și
congreselor.

Si cauza aceasta este vrednică de o
astfel de publicitate. Pentru-ca nu nu-
mai stipendiile studentilor nu sunt date
libere, deși stau la dispoziție, ci tot așa
nu sunt date libere nici salarii de pro-
fessori; și pentru-ca unde atatea fapte se
grămădesc trebuie se admitti, că in
fondul lor se află vre-o desas-
troasă tendentă, un sistem de com-
promitere a ajutorului, de care nu vești
se te folosești, ca-și-cum lipsă nu ai avé
de el.

Eată de ce noi atragem atențiunea
bisericii greco-orientale asupra acestei
chestiuni, care deschide, ca și altele
multe, o perspectivă tristă in adminis-
trația afacerilor ei. N'am desgolit-o toată
cum este; sperăm doară că se va găsi vre-
un patriot, care se o pună in sinodul viitor,
pentru-ca o nouă probă se se dee: cine
sunt „betrânii“, care ne invoacă respectul
nostru și sunt supărați de moarte că mi-
cimea lor nu-l poate obtine.

Procese cu ghiotora. Curg proce-
sele ca puhoiul. Azi unul, peste o săptămână
altul, ear' la 17 Decembrie al treilea. Noroc
că se face puțină variație. In actul de acu-
sare pe care l-a primit azi redactorul nostru
responsabil I. Ciontea nu mai e vorba de agi-
tațiune, ci de „calomie“ la adresa gendar-
milor. Articolul cu pricina a apărut in „Foiaș
Poporului“ numărul dela 3 Martie. Era in-
titulat „Se tem de ori-ce suflare“ și trata
despre brutalitatea ce s'a săvșit cu aresta-
rea părintelui Gr. Popescu din Suci-
ude-jos.

Procesul acesta, intrece ori-ce margini:
gendarmii acusatori, inadever sunt mari vi-
teji! Se plâng ca au fost acușati de bru-
talități.

Despre căsătorie.

(Urmare și fine).

„Divergențele dogmelor, cari produceu
confusiune și in chestii de drept civil privat,
apoi păreții despărțitori între creștini și ne-
creștini, între cetățenii aceluiași stat: a dat
cestui din urmă ansă, a se amesteca și dînsul
in arangiarea dreptului matrimonial.

„Statul apoi a procedat in diverse mo-
duri, introducând diversele specii de căsăto-
rie civilă: obligatoare, facultativă și suplini-
toare.

„La noi este introdusă căsătoria civilă“
obligatoare. Principiile acesteia sunt urmă-
toarele:

1. „Căsătoria trebuie încheiată înaintea
oficialului civil.

2. „Admite divorțul, pe lângă interven-
țiunea forului civil.

3. „Disparitatea cultului nu figurează
ca pedecă.

4. „De sub eventualele pedeci poate
dispensa, ministrul de justiție, in casuri mai
grave Domnitorul.

„Punctul antaiu involvă despoierea de
valabilitatea civilă a căsătoriilor, ce se vor
încheia pe viitor inaintea altarului.

„Mai mult. Legislativa s'a îngrijit se
facă imposibilă căsătoria pur
bisericească; anume acel preot, care
ar cumna o păreche fără atestat de matri-
culant, că s'au cumunat deja civiliter, va fi
pedepsit cu o amendă de până la 1000 cor.;
la cas de recidivă plus închisoare de până
la 2 luni.

„După părerea mea — zice conferen-
țiarul, — sancțiuni penale sunt illibe-
rale și superflue totodată. Mai ales
superflue sunt, pentru-ca, fiind despoiați că-
sătoria bisericească de efectele sale civile,
anume: legitimitatea copiilor, dreptul acestora
de moștenire, după părinții lor și a soților
între sine etc., și fără această măsură coer-
citivă s'ar fi încheiat și căsătoria civilă, tot
cam deodată cu cea bisericească, pentru a is-
prăvi cât mai repede cu ceremonia.

„Illiberalismul îl ved in aceea, că până
când concubinajul este și va fi tolerat din
partea statului, acesta s'a silit se facă imposi-
bilă căsătoria pur religioasă!

„Deși legea prin principiul semnalat, de-
clară de hocuspocus superfluu și neglijeabil
căsătoria bisericească, acest principiu, ajun-
gând lucrul la executare, a suferit un pic de
corectură.

„Anume s'a dat ordin matriculanților de
a face atenți pe cei-ce se căsătoresc, că ac-
tul civil nu este egal cu cel bisericesc de mai
înainte, și că nu-l suplinește pe acela, deci
se meargă și la biserică.

„Aci apoi trebuie se stea in loc ori-ce
minte sănătoasă: dacă din oficiul matriculant
ni-se da a ști, că actul civil, nu-i destul
atunci de ce s'a introdus? De ce se facem
două lucruri, in loc de unul?

„A doua corectură a făcut-o ordinați-
unea ministrului comun de rășboiu, prin care
oficerii se o b l i g a și la căsătorie biseri-
cească, prin aceasta se face imposibilă căsă-
toria între creștin și Jidan, a căror căsătorie
bisericește nu se poate binecuvânta.

„Acele două ordonanțe, lovesc in față
principiul depus in legea despre căsătoria ci-
vilă, și aceasta tocmai prin aceea, cari au fa-
cut legea, in cari sunt chemați a aplica-o,
sau cel puțin cu învoirea lor!

„Trebuie o palmă morală mai sănătoare
decat aceasta? Și totuși au obraz a se pro-
voca la principii și liberalism!

La acest punct conferențiarul face o
mică digresiune și când am auzit pe mulți
susținând, că „legea cea nouă“ ar fi pericu-
loasă, pentru-ca sguind simțul religios in
popor, nu va fi chip și modru de a ține ple-
bea in frâu!

„Domnilor, — cari astfel lamentează
pentru slăbirea simțului religios, sunt farisei
de cea mai rea specie. Oare se se poată con-
sidera de aderenți ai religioșității aceia, cari
vêd in religie numai un mijloc de a guverna
prostimea?

„Dar' această teorie, pe cât este de imo-
rală, pe atata este și de greșită. Căci nu țe-
rănimea, nu prostimea maltratată, dedată a
se teme de frunză și iarbă, necunosctoare de
legi și apucături de a încungiura legile, este
și va fi periculoasă, lipsită fiind de religie;
de sute și mii de ori mai periculos este și
va fi pentru societatea omească omul in-
teligent, omul cult lipsit de convin-
geri religioase; căci conștiința și mora-
litatea au lipsă de un for luminător in int-
neretul ispitelor, care nu poate fi altul, decât
religia. Eu admit, că poate fi cineva moral
și fără religie; dar' conștiința lui va vaccina,
neavând conducător sigur și probat, și in mo-
mente de grea încercare negreșit va aluneca,
va căde. Eu mă tem de oamenii, cari abjură
religia; se înțelege, sunt totuși mai prefera-
bili, decât ipocriții; de acestia e mai greu a
se feri“.

Revenind la obiect continuă:

„Al doilea principiu fundamental al legii
este admiterea divorțului.

„Poate vor fi între d-voastre, cari se
creadă, că e natural, ca căsătoria civilă se
recunoască divorțul, și că aceasta ar fi inhe-
rent naturii căsătoriei civile. Nici decăt.

„Definiția căsătoriei, făcută pe basa
dreptului natural, cere ca căsătoria se se in-
tenționeze pe viață.

„Și într'adever, cei-ce se căsătoresc,
gândeș: la aceasta, că „numai sapa și lo-
pata are se-i despărta“; ba in romane poți
cei și despre credința și amorul de dincolo de
mormânt...

„Dar' trebuie se ții cont și de slăbiciu-
nile omești, și căsătoria pentru oameni este
înființată.

„Mai înainte de toate trebuie considerat,
că suntem prea slabi, pentru a cunoaște bine
din depărtare natura și caracterul altuia;
care se și schimbă in cursul timpului. Să
întreb, just este a sili pe un bărbat se tră-
ească cu o femeie adulteră?

„Să constrîngi pe bărbat a trăi împreună
cu o femeie și se-i fie credincios, care zi de
zi îl înșeală?

„Să constrîngi pe cineva se trăească in
căsătorie, cu o persoană, despre care știe că-i
atentează la viață, sau a comis un fapt de-
jostor și a ajuns a căpăta proviziune deplină
prin fundul temnițelor?..

„Așa ceva este injust, o separațiune de
pat și masă, corege însă ceva din neajuns.

„Al treilea principiu este cassarea dis-
parității cultului ca pedecă matrimonială.

„Eu, domnilor, sînt de părere, că și
de acum înainte se va feri creștinul bun de
a-și corci neamul cu proprietara unui nas
cârligat și femeile creștine vor face tot așa.

„Al patrulea punct principal al legii este,
că dispensarea de sub anumite pedeci care

trebuie cerută dela autoritatea politică. Acea-
sta este urmarea firească a punctului prim“.

De încheiere reasumează diferitele
puncte de vedere și scoate la iveală avant-
agiile ce le are și căsătoria civilă intrucât
sanează unele neajunsuri, sensul spiritualui
timpului modern și termină astfel:

„La noi căsătoria civilă nu este pro-
ductul liberalismului, ci al păgânismului
modern, al francmasoneriei, al păgâniei
doctrine despre omnipotența statului
și al infectului șovinism de rasă.

„Printr'nsa la noi s'a intenționat lăți-
rea limbii maghiare prin toate unghiurile
țerii șicanându-ne cu dinsa și in cele mai
solemne momente ale vieții noastre.
S'a intenționat mai departe slăbirea biseric-
ilor, respective a preoțiilor, mai ales a națio-
nalităților, mai antaiu prin micșorarea influen-
ței, a doua-ora prin micșorarea veniturilor
ei; s'a intenționat a lămuți agenții gu-
vernului prin crearea de noue posturi,
desconsiderând, că prin aceasta se îngreunează
budgetul statului cu 3—4 milioane pe an,
bani storți dela aceia, cari au protestat cu
toată hotărțrea contra acestor reforme.

„Deci, domnilor, datorința noastră este
se luptam — in viața politică — alătura
cu aceia, cari au in program revisuirea in
sensul adeverat liberal al legilor bisericești,
ear' in viața noastră privată, se sim reli-
gios, se ne alipim cu iubire nefățărîtă de bi-
serica, ai cărei fi sîntem, și se conlucram din
rășpători, ca influența și autoritatea preoți-
mii noastre, care are mari merite pentru tre-
cut și sublimă misiune in viitor, se nu scadă,
ci se crească, ear' preoțimea, pătrunsă fiind
de sublimitatea misiunii sale, se ne ușureze
această muncă predicând neconștient moralita-
tea și virtuțile creștinești și servindu-ne to-
dată intru toate de viu și imitabil exemplu,
căci: verba volant, — exempla trahunt!“

De ale milleniului.

M.-Radna, 8/20 Nov. 1895.

Protopretorul Radnei a numit agenți pe
mai mulți preoți și învățatori de ai nostri —
se înțelege acolo, unde nu s'a aflat câte
scriitorăș de jidan ori notar comun — care
se conscrie și compună datele statistice eco-
nomice pentru milleniu, comandându-le, că pe
11 a lunii curente st. n. se se prezente la
pretură, unde se primească instrucțiuni cum
se indeplinească acele blanchete. S'au și
presentat cu toții la comuna solgăbirăească,
nu ca și la alegerile comitatense, onoare
excepțiunii. Căci vezi Doamne, pentru această
slujbă vor fi plătiți câte cu 16 fl., ear' înv-
țătorii plus vor fi dispensați și dela prelegeri
pe 10 zile. Remunerațiunile le va plăti po-
porul nostru, căci după spusa pretorului agen-
ții le vor primi din cassadele comunale.

In fața acestor fapte din mulțimea de
preoți și învățatori prezenți numai un singur
preot s'a aflat, care a respins numirea, ne-
recunoscând pretorului dreptul a dispune cu
preoții și învățatorii nostri acum la nevoile
sale millenare și a-i distinge cu funcțiuni de

FOIȚA „TRIBUNEI“

Sonet.

Pe ceruri se 'nalță tăcută și plină
A nopților doamnă se-și cante un loc,
Și 'n luxul de-a-și face din ori-și-ce joc,
Împrăștie mreaja de flori de lumină.

Trăbantul doar' singur avut-a noroc,
Ca vecinic aproape de blanda regină
Să stea și 'n cale-i uritul se-și țină,
Căci el este pajul reginei de foc!

Așa și tu, dragă, măeastră minune,
În mine găsit-ai un rob umilit,
Ce vecinic fidel și cu drag 'ți-se 'nchină.

Ear' mrejei de intrigi, ce 'n cale 'ți-s'a pune,
Ca nume se-ți scoată, se-ți aște vre-o vină:
Disprețul tău, dragă, se-i facă sfârșit!

Aurel Ciato.

Magazinul Barbuni.

— Roman. —

De

André Theuriet.

Tradus de I. E. Prodan.

(Urmare).

Odată in apartament, observară că pe-
derdele erau prea scurte. Trebuia descusută
o indoitură și a se face o nouă tivitură. Ca-
meriera se cobori ca se se ocupe de această
operațiune, și Laurenția, rămasă singură, putu
examina in dragă voe sanctuarul unde lucra
Havir.

Cabinetul era elegant și totodată sever
ca și domnul locuinței. Unul dintre păreți pe
întreg acoperit de o lată bibliotecă cu gea-
muri, plină cu cărți legate in negru și
uniforme.

Un mare crucifix de fildeș pe un fund
de catifea neagră sta in fața mesei de scris.
I și șielea păreții erau decorați cu gravuri
după Ary Scheffer, reprezentând pe Sfântul
Augustin și Sf. Moica, (mama Sf-lui Au-
gustin. N. tr.) Mignon aspirând la cer, etc.
Pe camin, un bust de d' Aguesseau in bronz
se înalța între două vase de flori garnisite cu

plante verzi cu frunze întunecoase și metalice.
Masa de scris era încărcată cu cartoane, cu
dosare și cu cărți de drept; alătura, pe o
masă cu un picior, erau împrăștiate mănși
cenușii-deschise, un orologier și un album cu
fotografii.

Acest din urmă obiect atrase cu deose-
bire curiositatea Laurenției. Îi examină cu
curiositate legătura in pele de Rusia înțărâtă
prin coape de oțel negru și, nu știu ce dem-
on o împinse se-l deschiză. Aceste albume
sunt in cele mai multe casuri un fel de mu-
seu intim, ale căror portrete pot se procure unui
observator perspicace mai mult decât o in-
formațiune in privința prezentului și trecutului
proprietarului lor. Laurenția ardea de a
cunoaște figurile cari compuneau albumul lui
Havir. Cameriera avea lipsă de o bună oară
ca se prelungească perdelele; audiența nu se
termina decăt la unsprezece ore, și erau nu-
mai zece; d' Duprat nu se putea dar' în-
toarce acum și, ea avea timp deajuns ca se-și
îndestulească curiositatea. — Ea făcu se sară
frumuseț pecepe albumului și-l deschise. În
fața se ațau portretele tatălui și al mamei lui
Havir, apoi trei tinere fete destul de urite,
— surorile lui probabil. În urmă veniau in
rînd personaje de greutate, decorate, gulerate

in alb, figuri sərbătorești și rase a vechilor
magistrați, in fine, o întregă colecțiune de
e.lesiastici: reverenți, părinți cu fețele afec-
tate, călugări cu profile de așteți, abați de
lume și surizători. Laurenția își urmări per-
chisițiunea, liniștită de aceste capete pioase și
venerabile, du' temându-se in continuu, fut-
când câte o foae, de a da peste figura unei
femei, tinere și frumoase, a cărei prezență
'i-ar descoperi oare-care mister de amor.
Deodată ușa se deschise și Havir Duprat,
cu servieta umflată de scrisori, apărū inaintea
ochilor spăriați ai curioasei.

Ea scoase un mic țipet, lăsă cu sgomot se
cadă tablele albumului și o roșată intensivă
li aprinse obrazii și fruntea.

Havir o considera cu un aier uimit, se-
ver, puțin ironic. — „Dumneata, doarună la
mine?“ zise el cu o voce apăsată, din care
eșia la iveală fără îndoială o secretă satis-
facțiune. Închise cu grije ușa, și aruncă
hârțile pe un scaun și făcu câțiva pași spre
culpabila, care sta inaintea lui rușinoasă și cu
ochii plecați.

— Oh! domnule, murmură ea sufocată,
cât sînt de contusă... Iartă-mi! Perdelele
erau prea scurte, Mariana s'a dus se le pre-
lungească și..

— Și dumnea-ta ai rămas... ved, ter-
mină tînărul om cu același accent ironic și
strașnic.

Laurenția nu mai știa ce ținută se iee
și continua de a repeta ferindu-se de a căuta
la el: — „Sînt atît de amărîtă! Iartă-mi
că am avut indiscrețiunea de a deschide
această carte“.

— Aceasta nu face nimic, reluă el cu
dispreț, se nu mai vorbim despre aceasta,
însă dumneata fără îndoială n'ai judecat, că
într'un mic oraș, demersurile cele mai nevino-
vate dau privilegiu la malițioase interpretățiuni;
ce ar zice lumea, dacă ar ști, că d-ta ai ve-
nit la mine?

— Ah! replică cu însuflețire Laurenția
ridicându-și capul, eu sînt din fericeire mai
presus de atari flecării!... Totul ce-mi pare
rău este, că 'ți-am deschis acest album
și aș fi nemângăiată dacă nu 'mi-ai ierta.

— Îți repet, că aceea nu face nimica
zise Havir încă tot nelindrător și silnic.

— Ved din tonul d-tale, că ești supărat
pe mine, domnule... Mărturisește-mi, că nu
vei fi nesimțitor față de mine din cauza ne-
socotinței mele.

— Nu, de sigur, doamnă...

agenți, ear' de alte-dăți a-i despicia și desconsidera ca nevrednici de pozițiunile lor, și totodată acest preot a protestat energetic ca remunerațiunile acestor agenți să se solvească din casele comunale, adevă din sudoarea poporului român, căci toate comunele din cerc sunt curat românești. Casele comunale, cari aici stau la discrețiunea notarilor, acoper spese millenare, ear' bieții nostri învătători nu-și primesc salariile, deși notarii au încasat spesele culturale dela popor. Ținuta bărbătească și românească a acestui preot, durere, nu numai n'a aflat răsunet în mulțimea colegilor sei, ci pe lângă persiflagiu și batjocură s'au angajat cu toții de agenți millenari. Ei, solgăbirul poruncește și te și plătește cu bani românești!

Întreg milleniul nu ne privește, deci și statisticele lui. Cine nu ar ști azi, cum face stăpânirea ori-ce statistică în ceea-ce ne-ar privi pe noi?

Poporul s'a zis să nu contribuie, cu produsele sale (manufacturi) la milleniu, — ear' preoții și învătătorii nostri pot să se facă agenți millenari pentru arginți românești?!

Un Român.

Dela Asociație.

Adunarea generală

a despărțământului XII Alba-Iulia al „Asociațiunii transilvane” ținută în opidul Teiuș în 21 Nov. n. a. c.

Anul, 11 Nov. 1895.

Mercuri în 9/21 Noembrie 'și-a ținut despărțământul al XII-lea al Asociațiunii, adunarea sa generală în Teiuș în acest opid locuit de atâția Români bravi, demni descendenți de ai foștilor grănițeri români.

Locul foarte potrivit ales de dibacii membri din comitet, au contribuit mult la reușita bună a acestei adunări. Cu toate calamitățile unei zile grele de toamnă ploioasă, totuși am avut fericirea a saluta în mijlocul nostru un distins și numeros public.

În dimineața zilei de Sf. Arhangheli trenul de 8 ore a adus cu sine pe mult așteptății membri din comitet în gara Teiuș însoții de mai mulți domni din Alba-Iulia, cari se interesează de binele și progresul acestei sfinte instituțiuni culturale. Aci în gară fură întâmpinați de câțiva frunțași din Teiuș.

După serviciul dumnezeesc la care toți creștinii luarăm parte un public frumos la număr se îndreptă spre școala română de fete. Aci a fost locul destinat pentru ținerea ședințelor.

Sala spațioasă s'a umplut de public, inteligență și mulțime din popor. Bucurie ne făcără ni-a cuprins inimile, văzând interesul mare ce zace în sinul poporului față de acest așezământ cultural-românesc.

Dar' mai mult bucuria noastră a crescut, când am avut fericirea de a saluta în mijlocul nostru și un frumos cerc de doamne și domnișoare, la a căror aspect sufletele noastre s'au umplut de un sincer entuziasm. Și cum nu, când vedem, că astăzi și „femeia română” această concepțiune atât de gingașă a înțeles prea bine glasul timpului și aleargă împreună cu al ei soț, ea împreună să lupte, se contribuie la realizarea măreței „opere emanciparea poporului român.

Pe an ce merge interesul față de acest scump tesaur al nostru crește, oameni de inimă cu porniri nobile încep a se grupa în giurul acestei fortărețe a românismului. Și Dumnezeu popoarelor îndurat și prea bun își va revărsa darul asupra acestui

„pom” românesc, care are mențiunea de a produce mănoase și nobile fructe.

Di inv. Corneliu Crișan bineventează comitetul prin cuvinte pline de entuziasm.

Pe la orele 11 s'a deschis ședința printr'o vorbire instructivă din partea directorului al desp. dl Simion Micu.

Secretarul despărțământului, dl protopop N. Ivan citește raportul general despre activitatea acestui comitet pentru a cărui consurare s'a ales o comisiune de trei în persoanele dlor: N. Barbu, adv. în Alba-ulia; V. Velican și C. Suci. S'a ales apoi o altă comisiune pentru încasarea taxelor dela membrii vechi și pentru a scrie alții noi în persoanele dlor: St. Crișan și E. Rațiu.

Urmând la ordinea zilei disertațiunile 2 la număr, dl N. Ivan își citește disertațiunea „poporală”: Cum să ne potrivim ca bine să eșim”. Lipsă de laude și de elogi față de disertator și de lucrare nu mai avem, căci îl cunoaștem bine dela adunările anterioare.

A fost o disertație interesantă, o mulțime de învățături pentru poporul nostru care astăzi, ca nici când are lipsă de astfel de povețe și învățături. Citită cu un accent poporal, cu mult înțeles a făcut un efect plăcut în popor și inteligență ceea-ce s'a văzut din deseale aprobări a țărânimii: „așa-i domnule”, „așa este”. Interes mare a stăruit în popor, bucuria lui creștea văzând cu ce povețe vin streinii, dar' frații lor la ei.

Dle Redactor! De aș putea numai o mică rază de veselie ce strălucia pe fețele tuturor, a arunca pe această hârtie, ar fi destul de adevărat folosul practic al acestei adunări. Mă mărginesc deci a constata prin zisa „o vorbă ca o sută”, că sublim rezultat au avut! La loc a fost propunerea dlui C. Suci, ca să se publice această disertație în cea mai răspândită foaie în popor, în „Foaia Poporului”, cu consimțământul dlui autor. După această prelegere poporală a urmat, disertația dlui Silvestru Moldovan, „Bogațiile Ardealului”. O lucrare scrisă într'un limbaj dulce, ușor și popular, asemenea ascultată cu mult interes.

După toate acestea au urmat apoi comisiunea cu consurarea raportului comitetului, care aflându-se în ordine, propune a 'i-se da absolut. Referentul comisiunii pentru încasarea taxelor, dl Stefan Crișan, referență că a încasat de tot frumoasa sumă de 120 fl. Cu bucurie s'a luat la cunoștință bunăvoința cu care a contribuit și poporul din Teiuș, la sublima misiune culturală a scumpei noastre „Asociațiuni”. Numirea locului pentru ședința viitoare s'a lăsat la bună chibzuința comitetului nostru. În fine președ. despărțământului S. Micu prin câteva cuvinte călduroase mulțumește publicului pentru zelul arătat, îndeamnă că și pe viitor tot așa cu dragoste frățească să ne vedem, și încheie ședința. Cu toții aproape ne-am retras în hotelul comunal, unde a fost pregătită masă comună pentru vrednicii oaspeți. Aici n'au lipsit nici vorbirile. Primul a luat cuvântul președintele Micu, pentru comitetul central și președintele scumpei noastre „Asociațiuni”. Apoi dl St. Crișan pentru oaspeții prezenți. Dl N. Ivan pentru următorii foștilor grănițeri români din Teiuș. Părintele N. Orosan etc. Musica lui „Lae” din Blaj a fost acurată aci și era foarte „activă”, așa că pe mulți ne făcea să așteptăm și cu mai mare nerăbdare seara. Și a sosit seara, când toți ne încinșerăm într'o horă veselă și animată.

Petrecerea a succes atât în partea ei materială, cât și cea morală. Putem zice, bine a succes totul!

Onoare comitetului, care n'a cruțat nimic pentru a satisface misiuni sfinte a acestui despărțământ. Onoare Teușenilor, cari a știut atât de frumos prețul această adunare! O oare se cuvine bravului conducător al Teușenilor, dlui St. Crișan, care cu atâta dragoste 'l-am văzut lucrând pentru binele și progresul poporului nostru.

Dee Dumnezeu, ca în viitor să ne bucurăm și de un mai mare interes în sinul acestui despărțământ, care mai ieri-alaltăieri îl vedeam ruinându-se, prin un negru și pécătos indiferentism.

Fraților din acest despărțământ! Pe viitor să dăm mâna, să ne îmbrățișem cu dragoste curat frățească și românească, cât mai mulți în ședințele acestui despărțământ, ca cu atât mai tari, mai inofensivi să fim contra dușmanului răutăcios.

Așa să fie!

Dinu.

Lupta în comitate.

Indolență.

Primim din Cetatea-de-Baltă următoarele:

Prețitul ziar ce redigăți „Tribuna”, în toți nrii dela 239 începând, ne adace știri îmbucurătoare despre alegătorii nostri din mai multe cercuri electorale, cari conduși de frunțași, pe cari atâta îi iubesc, la alegerile municipale au fost solidari, s'au purtat brav și au obținut învingeri strălucitoare, pentru cari neamul nostru le exprimă recunoștință, onoare și laudă.

Numai din cercul nostru electoral Dicio-Sântmărtin, nu a dat D-zeu ca până acuma să putem ceti ceva bun, îmbucurător, și nici ceva mesteac — deși inteligența noastră română din acest cerc: preoți, învățători și alții, să ne fi încunostințat, dacă nu despre altele, barem despre ziua alegerii, — dar' încă domni din centru că doară noi avem în Dicio-Sântmărtin, capitala comitatului Tirnavei-mici, avem între alții un protopop și doi advocați români, cari se dau de buni Români și mari naționaliști, s'ar fi convenit ca domniile lor, precum au făcut pe aiurea, pe alegătorii acestui cerc să ne fi convocat la o adunare, în care adunare să ne fi încunostințat despre ziua alegerii, și să ne fi consultat despre mersul ce avem de urmat cu ocaziunea alegerii. Dar' n'au făcut nimic, și încă se vorbește, că alegerea în cercul nostru electoral s'ar fi efectuat în ziua de 4 l. c., și atuncia conducătorii nostri din centru s'au cărat de acasă, unul pe Tirnavă în sus, altul în jos, — poate la Blaj, fiecare în afaceri private.

Eu unul nu pot crede, dară s'a putut întâmpla.

În urma acestora eu cu tot respectul îi rog, că dacă alegerea cercului nostru s'a efectuat la 4 l. c. sau într'altă zi, să binevoască pe calea ziaristiceii noastre române se publice: avem Români acuma aleși în congregațiunea municipală și câți? și cu numele cari sânt aceia?

Acesta nu e lucru mare, puțin îi costă, și pentru liniștirea alegătorilor din acest cerc, și pentru interesele marelui nostru public, e de dorit, se așteaptă, și trebuie să o facă aceasta.

Un alegător român.

De pe Valea Almăgiului.

Alegerea de reprezentanți comitatensii în cercul Bozovicului. — Protest contra alegerii.

Cu ocaziunea alegerii de reprezentanți comitatensii s'au candidat, — din partea co-

mitatului — și au rămas aleși: Iuliu Novac, totodată și președintele actului electoral; Balogh Laszlo, notar în Bania; Ioan Cenda, primar, om foarte caraghios și Cusma Craia, primar.

Pășind președintele la alegerea bărbaților de încredere, toți alegătorii comunei Bozovicu, cam vre-o 90, de geaba cereau de bărbați de încredere pe unii din sinul lor, căci președintele — deși advocat român — a ascultat la strigătul celor 3 polițiști, punând de bărbați de încredere pe năimiți de ai lor, precum: cancelistul pretorial, arândătorul, juratul comunal, om fără suflet față de popor, și primarul.

Văzând alegătorii, că dela început nu merge după voința majorității, de loc pășiră câțiva sub conducerea bravului econom Petru Pișlea, spre a cere votarea bărbaților de încredere, deoarece-ce cei numiți de președintele sânt aleși numai de polițiști, cari nici n'au drept de alege; însă ciudatul protopretor Szabó Gusztáv, și de astă-dată 'și-a arătat minunățiile, poruncind gendarmului să nu-l lasă în lăuntru, ba a început să strige de-ți lua urechile, când apoi la poruncă, gendarmul puse lui Petru Pișlea baioneta în piept.

Văzând părintele Dimitrie Bogoevici și Ioan Brânzeiu această purtare nedeamnă de un protopretor, 'i-a reflectat, că nefiind domnia-sa președinte, atâta drept are la actul de față, cât ori-care alegător, ba după mult amestec a fost provocat la ordine din partea alegătorilor, până-ce 'și-a luat poteaca.

Trecutul acestui protopretor, de când avem nefericirea a-l'ăve în Almăgiu, cred, că e cunoscut onor. cetitori, Almăgienii numai bine nu pot vorbi despre dînsul, pentru-că de loc la venirea sa umbra noaptea cu pușca pe uliți și bătea la oameni, pentru care fapte e tipat la tribunal. Acum cu ocaziunea acestei alegeri pentru purtarea sa nedeamnă de un protopretor, încă e dat la județul regesc. Pe lângă acestea mai are multe pe cap, pe care dacă le-ar lua superiorii nu mai încâtva în considerare, ni-l'ar lua de pe cap.

După-ce alegătorii bozoviceni 'și-au dat votul lor, veni și cei din Rudăria și Bania la rînd, pe cari primarii Ioan Cenda și Craia Cusma 'i-au băgat ca pe niște oi în curtea comunei, unde li-s'au împărțit ședulele. Votanții din aceste comune n'au putut aduce primarii decât vre-o 40, deși votanții sânt mulți, fiind comunele mari.

Pe la orele 12, președintele 'șmers acasă, ear' jurații la pomană la locuitorul Dionisie Dragoiu, lăsând urna cu ședulele pe jupăul Sparger și alți câțiva.

Protest contra alegerii s'a dat, în care s'au pus motivele de mai sus, însă dreptate ca în palmă, căci fără să se țină investigațiune, cei cari au protestat primară rezultatul aci 'l' alăturat.

Acestea spre ilustrare, ca să se vadă cum se respectază dreptul cetățenesc.

Nu pot trece cu vederea, a nu atrage atențiunea On. cetitori, peste debila purtare a învățătorului român Nicolae Bărsanu din Bania.

Acesta venind cu primarul într'o trăsură, 'și-a dat votul seu ca Român, pentru candidații contrari partidului național.

Acest năimit multe merite are prin cărcimile din Bozovicu. Dintre cele multe deocamdată amintere pe cea din 12 Februarie a. c., când avu fericirea de a umbla cu mânie pe păreți, și când respectabilul comerciant Ioan Stanoilovicu, pentru purtarea sa mășavă 'i-a arătat ușa.

Ca să nu revin și cu țecelalele ce am are, spre îndreptare fi recomand, ca să se caute de școală, care e atât de neglijată și să se lase de astfel de angajamente, cari nici un folos nu-i aduc, ci din contră — să se în vedere pe colegul seu Gramma Aurel și cărui elevi de clasa II. cu ocaziunea examenului dat n'au știut vorbi despre silabe și consonante.

Întimpinare.

Di Mareu Păscuț, protopop gr-cat. din Șiria, ne scrie privitor la cele publicate despre d-sa în numărul 249 al foii noastre, că d-sa n'a ajutat cu ocaziunea alegerilor comitatense candidatura străinilor (Unguri) și că ține la naționalitatea sa. E la tot cazul bun semn, că d-sa ține încă a se arăta publicu român cu naționale sentimente. Încât privește însă apostrofele ce adresează corespondentului nostru, regretăm că nu le putem publica: el este o persoană deamă de toată încrederea și n'avam motiv de a nesocoti ca o calomnie ceea-ce a scris despre domnu Păscuț.

Spicuirii din foile maghiare.

„Erdelyi Híradó” de azi se miră și scrie indignat, că Românii din Blaj și jur cu ocazia alegerilor municipale nu au vrut să aleagă și pe solgăbirul de acolo „numai pentru-că el este Ungur”.

Apoi nu-i destul atâta?

Pe lângă că e solgăbiru, mai e și Ungur! Unde credeți să găsiți Români, cari să aleagă un asemenea om „representant” al lor? Asemenea Români ar trebui să mănânce întâiu ceapa cioarelor!

„Kolozsvár” publică cu data de 25 Noembrie următoarea telegramă din Buda-pes ta:

„De două luni abia trece o zi două, fără să se facă câte o spargere și jaf. Hoții, cu toate-că poliția îi caută pe capete, nu sânt încă prinși. E sigur însă, că o bandă bine organizată, cu ramificațiuni și în provincie, operează”.

De va merge tot așa, sântem siguri, că om cinstit și cu parale nu o să calce pe la milleniu!

CRONICĂ

Sibiu, 26 Noembrie n.

Presă maghiară și „Foaia Poporului”. Numărul de Duminică al „Foii Poporului” scrie următoarele:

„O desminte. Zilele trecute s'a afirmat în coloanele ziarului „Timpul” din București, că foii noastre 'i-s'ar fi dat „pentru publicațiuni” 4000 lei. Două foi române și după ele câteva ungurești — au grăbit să înregistreze această știre ca-și-când s'ar fi dat un „ajutor” foii noastre. În fața acestor știri false, dam cea mai categorică desminte. Foaia noastră n'a primit de nicăiri nici o suma de acest fel, anunț n'a publicat niciodată, în strimtoare n'a fost, ceea-ce putem dovedi ori-și-cui cu registrele despre întreaga administrare a „Foii Poporului”.

Cu toate acestea „Budapesti Hírlap” și cu dînsa toate foile din Cluj chiar pe azi — când se judecă la Cluj un proces al nostru, — scrie: „E cert, că cei 4000 lei nici nu s'au dat „Foii Poporului” pentru anunțuri, ci pentru propagarea ideilor daco-române și irredentiste”. Vrea, cu alte cuvinte, să negrească cu ori-ce preț, pe cei-ce stau aproape de „Foaia Poporului”, pentru-ca astfel în vedere proceselor ce vor mai urma, să-i „prepare” bine pe jurați, căci procurorul, nu ne îndoiim, e preparat bine de dl Jeszenszky.

— Adio, dle!.. Așa-i că nu ești supărat pe mine?

Ea îi întinse mâna dragălaș; dar' el, continuându-și încă rola de puritan, se prefăcu a nu-i vedea mâna întinsă și se inclină cu ceremonie.

Laurenția rămase imobilă și dureros torturată de această duritate disprețuitoare. Rușinea, chinul, excitațiunea nervoasă provocată prin această scenă neașteptată îi ajăsuă pieptul, gâtul 'i-se strînse, ochii îi deveniră umezi și deodată două lacrimi mari 'i-se rostogoliră de-alungul obrazilor.

Această naivă exploziune de durere și de confuziune era atât de fermecătoare încât tinărul doctrinar fu atins de ea prin curisarea de demnitate înghețată și de fals puritanism. Aceste două lacrimi frumoase s'guduiră fondul voluptuos al temperamentului seu bilos-sanguinic.

În sfârșit, Havier își ajunsesse scopul. Laurenția se compromise, fără să-l fi putut acuza, pe el, că a împins pe tinăra femeie pe acest povrniș periculos. În urma urmelor el nu voia nici decum pedeapsă de moarte a acestei păcătoase, și era misericordios.

Încetul cu încetul ochii sei își recăpătară expresiunea lor plăpândă: Havier luă o mână de a Laurenței într'ale sale:

— Nu, scumpă doamnă, murmură el, eu nu sânt supărat pe d-ta.

Vocea lui avea accente de o dulceață alinătoare.

Împinse un fotoliu înainte și sil pe tinăra doamnă să șadă pe el, apoi răzîmându-se pârîntește de spatele fotoliului, o privia cu un ochiu indulgent și totodată fărmeac.

Laurenția, reînșenată de această schimbare de maniere, dar' încă prea emoționată ca să poată vorbi, se mărgini a se întoarce spre el, cu o expresiune de vie recunoștință, cu lumina ochilor de tot umedă, în vreme-ce buzele îi surdeau „Of! of! ea, cât sânt de liniștită, că nu ești mănios pe mine!

— Nu sânt mănios pe d-ta, repetă Havier plecându-se din ce în ce mai mult; dar' cugetă-ți care 'mi-a fost emoțiunea întrând în singurătatea mea și aflându-te aici, pe d-ta, tinăra, încântătoare, adorabilă.

El îi suflă aceste cuvinte în ureche, buzele 'i atinșeră aproape desul păr creț al Laurenției, al cărei piept umflat se ridica încă din moment în moment. Ea suferia din ce în ce mai mult influența acestei voci demerdătoare, privirile galeșe fixate asupra ei și, involuntar, ea fermecată, își întoarse capul spre el.

— E prea mult! murmură ea, după-ce m'ai dogenit, d-ta vii să-mi faci atâtea complimente.

— Acestea nu sânt complimente, este în-sași expresiunea cugetării mele celei mai intime.

Havier abia isprăvi când capul seu se apropiă încă și mai mult, și buzele sale depuseră două sărutări pe ochii cari se întorceau spre a-l' suride.

Cu totul amețită și zăpăcită prin această lină îndrăgostire, Laurenția nu protestă la început. Chiar capul 'i-se ridică, buzele 'i-se apropiară ca atrase în mod irresistibil de ale lui Havier; mai târziu, cu înțeața fulgerului veni d-și la judecata și recăștigându-și conștiința de sine, fu îngrozită de cutreanța tinărului om, și de tot ceea-ce îi permise. Atunci, deodată rușinoasă și amețită, roșie, cu ochii acoperiți, se sculă, respinse mâniele, cari voiau să se apuce de ale sale și, fără a zice un cuvânt, repezindu-se spre ușe, dispără.

III.

Havier își petrecuse după ameaza cuge-tându-se la impresiunile de dimineață. Vanitatea sa era desmerdată; el atinșese la inimă pe o adevărată femeie de lume, elegantă, cochetă și dragălașă în juvenila ei frumșetă de nouăsprezece ani.

În el sucul, sensul, care este în fondul fiecărei creaturi umane ferba încet la dulcea căldură a acestor preliminare de amor. Intins pe fotoliu unde se rezimase capul Laurenției, 'i-se părea, că respiră încă acel fin miros de violele de care erau sbeute veșmintele tinerei femei; și fuchise voluptuos ochii și reveză toate detaliile scenei de dimineață.

Havier nu cercă deloc în ceea zi să se turbure din nou singurătatea în care se închisea doamna Lafrogne. Afla de cuviință de a se arăta înainte de toate generos și rezervat; dar' în ziua următoare se hotărî să meargă mai departe; după-ce procedă mințios la toaleta sa, luă subsușară două romane de Balzac ca să-și motiveze vizita și se duse la femeia proprietarului seu.

Cum traversa curtea, întâlni pe Germanin, care eșia din vestibul.

— Mergi la femeia mea, domnule Duprat? îi zise acest din urmă, înzadar! N'o s'o afi acasă... A plecat ieri la Rembertcourt.

Și cum, involuntar, la anunțul acestei bruce departări, fața tinărului om exprimase o neplăcere:

— Aceasta ne supără puțin, pe Hiacint și pe mine, urmă Germanin curățindu-și pipa, pentru-că noi avem aici lucru, care ne va reține până în lunie, și fiindcă noi nu putem petrece cu ea decât Duminicile: însă ea pretinde că e suferindă și că aerul dela țeară îi va face bine... Domnia-ta știi, când femeile 'și-au pus ceva în cap, nu poți învinge cu ele...

Tinărul om se reîntoarce în odaia sa foarte desamăgit. Acest expedient de incurcare, pus la cale de Laurenția, îi deranjă toate combinațiunile. Cu toate acestea o considerațiune îi alină încălta durerea succesului seu. Trebuia, că d-na Lafrogne îi ducea groaza, fiindcă fugise atât de grab-

nic! Această pripă de a se depărta dovedea măsura farmecului ce-l exercitase asupra ei și arăta încă tinăra femeie avea conștiință de propria sa slăbiciune.

Laurenția s'a fost temut, într'adevăr. Întocmai ca multe femei oneste, ea credea, că amorul platonice este o distracțiune pe deplin iertată, în care bărbații n'au nimic să vadă. Ea se legănase în speranța, că amorul acestui tinăr om, atât de serios și de bine crescut, va pluti neștrămutat în regiuni îngerești și imateriale; că între ei pasiunea va rămâne curată și că pofta lucrurilor oprite, asemenea unei rîndunele înfaticabile, va sbura totdeauna deasupra capetelor lor, fără a-și pune vrede-ată aripa pe ele. Și căderea fusese atât de promptă! Sborul ideal fusese atât de scurt! Tinăra femeie era foarte iritată pentru acele două impertinente sărutări, cari se coborâră atât de iute peste ochii sei și în același timp simția o dulceață fără seamă, aducându-și amnte de ele precum și de musica îndrăgitoare a cuvintelor, pe care Havier 'i-le murmură la ureche. Fiindcă ea avea o natură sinceră și împotrivoare falsității, se simția genată în fața celor două oneste figuri a lui Germanin și a lui Hiacint. I-se părea, că pe fața ei se vedea urma sărutărilor lui Havier, și în prezența celor doi Barbuni nu mai cuteza a se gândi la seducătorul și îndrăznețul seu vecin. (Va urma).

De altmireli dl T. Liviu Albini, ca editorul „Foi Poporului“ a luat măsuri ca aserțiunea din „Timpul“ să fie desmitată chiar în București, unde ea s'a răspândit, și de unde foile ungurești — și două românești — au luat-o repede și au căutat să o exploateze cu deosebită predicție.

Se sparie și de umbră. În luna Februarie a anului viitor Miletică împlinește 70 de ani ai vieții sale, pentru care privilegiul Sibiului face de vre-o câteva luni pregătiri spre a o sărbători în mod cât se poate de solemn. Între altele, la îndemnul partidului radical se lucrează la înființarea unei societăți pe acțiuni cu scop de a plăti datoriile dlui Miletică, contractate în tot timpul boalei care durează de când a eșit din temniță, și de a-i asigura o rentă anuală de 3000 fl. pe an.

Boala lui Miletică începea și psihic, că este de așa natură, întrucât este absolut de a lucra ceva; aproape toată ziua este pe jilț singur-singurel, și numai în anumite ore de zi îi vine momente lucide, unde poate asculta citirea ziarelor sau a conversația vrea vreme. Și totuși „idea“ se teme și de această umbră de om, — nu numai de silineta acestei umbre, de chipul litografat al lui Miletică.

Întru sporirea fondului pentru sărberea comemorativă s'arbi, comitetul arangator a scos de sub tipar chipul lui Miletică, care se vede acum la librării și prin colportori. Ei bine, poliția confisca chipurile. Așa spre pildă la Becherecul-mare poliția a chemat la sine pe toți câți i-a văzut stând de vorbă cu comerciantul, care le avea la sine, a înțeles pe toți ce ar mai fi cumpărat; a răscumpărat câte a putut și le-a nimicit, amenințând cu pedepse grele pe ori-și-cine ar răspândi chipurile.

Asemenea se comunică „Zastavei“, din care extragem aceste informațiuni, că și în Lesefov solgăbirul a răscumpărat toate exemplarele și a pornit o cercetare grozavă contra „rebelilor“.

Sărmană „idee“, care se sparie și de chipul unei umbre.

La temniță. Din Cluj primim următoarele: Astăzi a intrat în temniță din Cluj dl Iuliu P. Murășan, învătător în Feurd, oșandit în procesul de presă din 14 Maiu pentru aderența către autorul „Replicii“.

Neeroloage. Din Dej primim știrea, că medicul nostru și martirul național Dr. Teodor Mihali cu soția au fost crud încercați de soartă: unicul lor copil, mica Viorela, crescută în umbra temniței dela Vat, a încetat din viață. Trimitem întristării părinți cele mai sincere și profunde condolențe.

Domnul Eugeniu Suceavan, un bărbat talentat, autorul primului curs de geografie română, în etate de 48 de ani, a murit în noaptea Mercuri în 10 l. c. la Sniatin, fiind tîrît de locomotivă și aruncat sub roțile trenului Nr. 315, unde a fost sfărmat, încât imediat a murit.

Primim următorul necrolog: Din subscripții cu inima frântă de durere anunțăm înțecarea din viață a iubitelui nostru părinte și socru Georgiu Șerban, paroh gr.-or. rom. din Nadlac, răposat la 8/20 Nov. 1895, după un morb greu de suferință, în etate de 87 de ani, și 57 ai profeției. Răsună pe pământul al neuitatului defunct se vor depune la cele eterne la 10/22 Noembrie 1895, a. m. la 9 ore, conform ritului gr.-or. rom. în cimitirul din loc. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvîntată. Mihai Șerban, jude la tribunalul reg. în Seghedin; George Șerban, avocat; Alexandru Șerban, cand. de drept; Elena Șerban, măritată Lucuța; Alexandra Șerban, măritată Capitan; Ioan Lucuța, preot în Cernethaz; Ioan Capitan, cand. de drept; Iustina Roman, Iuliu Horvat, Rozalia Popoviciu.

Un notar român de model. Primim următoarele: În comuna Bergeșeu, comitatul Timiș, se află ca notar un fiu de învătător cu numele Popescu. Ocupațiunea de predicție a lui nu e alta decît a tacerii poporului în procese, a-i îngloba în datorii și a face și scrie denunțări din cele mai urite — pe la autorități. Nu cruță nimic ce nu-i aduce folos particular; fără conștiință atacă autoritățile noastre bisericesti, fără să cugete, de ce neam e dînsul, el a denunțat până la ministru de culte pe un învătător din loc, și acela ar fi un ultraist contrar al statului. Apoi a întărit pe niște slabi de minte și inimă, ba și el însuși a denunțat și acuzat pe fleacuri tendențioase institutul de credit de ac, că e periculosul statului etc. Ce omnic înțelept, care în reînța sufletului său îndopotat de malicie nu cugetă nici cât la viitor, nu cugetă că asemenea purtare rea la urmă pot în capul lui și al fiilor lui, cari mîne poimâne de sigur vor fi avisați la ajutorul nației, se vor sparge.

Scrierile fonciare ale băncii „Albina“ din Sibiu, după-cum aflăm, nu au fost respinse la bursa din Viena, cum a scris „N. F. Presse“, ci direcția „Albinei“ în fața crizei ce bîntuie la Viena, ca și în alte centre financiare, pur și simplu a retras scrisorile sale.

Wie hászt? Foile ungurești aduc iar o listă lungă cu noi „patrioți“ la 5 și 6 pîtele. Ei s'au nu nit nainte: Goldstein Názi, Neumann Doufi, Hirschier Száli, Blau, Weizenstein și așa mai departe. Acum sînt Szakó, Rónai, Istvánfi. Ce bucurie pentru mileniu. Mai ales că gásim între ei și un individ cu numele Albu (?) Lambert, funcționar la procuratura din Cluj. El și-a schimbat numele în Zágoni. De ce nu în Fehér? Era mai natural.

Otrăvitoare. De mai multe zile se urmează o severă cercetare și se desbate procesul a mai multor Unguroaice din H.-M.-Vásárhely, cari și-au otrăvit bărbații și rudele. Se telegrafează acum, că ieri s'a mai găsit otrava la una, nevasta lui Kenéz István, care a vrut și ea să-și otrăvească bărbatul. Este deja a noua femeie, arestată pentru asemenea crimă. Se mai așteaptă și alte arestări.

Căsătorii. Din Orlat ni-se anunță, că Dr. George Prunaș și d-soara Ecaterina Rebegea, și-au s'arbat cununia la 24 Noembrie n. 1895. orele 2 d. a. în biserica gr.-or. din Gurarului.

România și Italia. Domnul Const. Langa-Rășcan, student al facultății juridice din București, a primit la telegramele, ce a fost însărcinat să le trimită ca president al congresului studenților dela Cămpulung, următorul frumos răspuns dela marele învățat italian, contele Angelo de Gubernatis: „Iubite dle și onorate President! Magnitudoa d-voastre telegramă a sosit la Roma în lipsa mea, ce ar explica aparența unei uitări față de studențimea universitară din România. Am fost foarte mișcat, la întoarcere, de atențiunea d-voastre și mîndru de cuvintele d-voastre. Sentimentele mele de simpatie pentru sfința lor cauza sînt nestrămutate, și n'am decît să vă felicit din toată inima pentru generoasele voastre fapte. Fii incredințat, iubite dle president, că vă păstrez cel mai mare suvenir și vă rog să asigurați tinerimea, ce ați presidat-o, de bunele mele sentimente. Devotat: Angelo de Gubernatis“.

Antisemiții din Viena persecutați. După-ce atfel nu s'a putut, se cere acum, pentru a-i combate pe antisemiți, ajutorul judecătorilor. Camera deputaților a și decis să ridice dreptul de imunitate al lui Schneider, pentru a fi pus în fața judecătoriei într'un proces de agitațiune politică și întru'nul de vătămarea de onoare; Luenger asemenea o va păți, pentru o prădă vătămarea onoarei. O să facă judecătorie ca și cu Schönerer, pentru-că, a zis Luenger, în decursul discuției, „este scandalos cum se face dreptate în Austria!“

Bulgarii și S'erbii. „Timpul“ scrie: O știre foarte interesantă și surprinzătoare ne-a venit ieri din Belgrad. Se vorbește acolo cu insistență de niște demersuri făcute din partea guvernului bulgăresc pe lângă regele Alexandru pentru a-l ruga să fie nașul principelui Boris cu privilegiul botezului sau în religieuna ortodoxă ce are să se facă la 18 Ianuarie, anul viitor. Aceste demersuri par a fi susținute pe cale oficioasă de către legațiunea rusească.

Rusia mai clementă. „Gazeta de Colonia“ află din Patersburg, că dl Pobiedonoszew, procuror general al sfîntului Sinod, a adresat ministrului de interne o scrisoare, în care se zice, că opera de fuziune a provinciilor dela graniță, cu inima și simburile Rusiei se face în mod satisfăcător. De asemenea și biserica ortodoxă se desvolta. Prin urmare, măsurile extraordinare nu mai sînt necesare. Dl Pobiedonoszew invită deci pe ministrul de interne să desființeze aceste măsuri. Persoanele bine informate dau aceste scrisori o însemnată mare și sînt sigure, că dl Pobiedonoszew n'a scris-o din propria sa inițiativă.

Arton, vestitul panamist se află acum arestat în închisoarea Hodoway Londra, și ni-meu, afară de avocatul seu — pe care de altmirenea nu și-l-a ales încă — nu se poate apropia de el. Îndată-ce va avé un avocat, Arton va compara din nou în fața tribunalului de extradare din Bow-Street și avocatul seu va cere o amnare de opt zile pentru a puté studia dosarul. Deși evenimentele la cari a fost amestecat Arton sînt recente, nu e rău să amintim în urma căror impregiurări a silit el să fugă. A părăsit Parisul în seara de 21 Iunie 1892. În ajun, un mandat de înfățișare îi fusese adresat de către dl Welter, judecător de instrucție, însărcinat să urmărească în contra lui și în contra dlui Le Guay o afacere de deturnare — 3 milioane 700.000 lei — comisă în paguba societății de dinamită, ai cărei administratori erau. Acest mandat de înfățișare, urmat de o perchișiție făcută de dl Rochefort, atunci comisar la delegațiile judiciare, și de expertul Florj, la Nr. 3 din strada Rouget de Lisle, unde avea o locuință arton, fu, după 24 de ciasuri, transformat în mandat de arestare. La 23 Maiu, Arton a fost condamnat în contumace, pentru deturnare în afacerea dinamitei la 20 de ani muncă silnică. Înaintea intrării sale în această societate, Arton participase la lansarea a numeroase afaceri financiare. Fusese, mai ales la Roma, creatorul principal al băncii catolice, pentru care solicitase înzadar spriginul financiar al Papei. Mai luase, cu baronul de Reinach, o afacere de cafea în tâblite. Vine afacerea Panama. O comisiune de anchetă a fost instituită de camera în această chestiune. Înaintea acestei comisiuni dl Propper a declarat, că în primele luni ale anului 1888, Arton primise în biuroirile sale un milion în părți de câte 20.000 până la 50.000 lei. Procesul Panamaei, în care fură implicați dui de Lessept și alții, fu pledat înaintea primei camere a curții de apel, și cătăva vreme în urmă, veni înaintea curții cu jurați procesul de corupțiune. Arton figură în acest al doilea proces ca contumace și fu condamnat la 5 ani închisoare, la de-gradare civică și la 400.000 de lei amendă sau daune interese. Acuzarea susținea că el dedese securi cătorva membri și parlamentului. Scandalul fu întreținut multă vreme prin „faimoasa“ listă pe care dl de Reinach ar fi dat-o dlui Andrieux, după-ce o dictase

secretarului seu Paul Stéfhane, și care, justificând întrebunțarea milionului luat de Arton dela banca Propper, ar fi conținut numele deputaților cari au primit securi. Numai câteva din aceste nume au fost citate. Chiar ministrii au fost de mai multe-ori întrebați despre starea urmărilor al căror obiect era Arton și asupra măsurilor luate pentru prinderea lui. „Agența Română“ comunică telegrama, că la 21 Noembrie Arton s'a înfățișat azi pentru a doua-ora înaintea tribunalului Bow-Street în afacerea extradării sale. — Desbaterile s'au amnat peste 8 zile.

Cornul de belșug al Fortunei. După abia 14 zile, adică dela 6—14 Decembrie a. c., se va întempla tragerea câștigurilor loteriei ungare de clasă, la care vor eși 21.499 câștiguri în suma totală de 4.332.000 coroane. Pentru a face posibil a lua parte la acest joc al unei loterii fuzestrate cu atât de colosale prospecte de câștig și acelor oameni, cari nu voese să jertfească 40 florini, ca preț al unui los, losurile loteriei de clasă ungare sînt împărțite în mod înțelept pe particile 1/10 (cu câte 4 fl.) și 1/20 (cu câte 2 fl.). Prin urmare își poate fiecare face idee, câți oameni pot fi hărăziți la această tragere de cătră zeita Fortuna, căci suma totală ce va eși, adică 4 milioane și 1/2 se va repartisa parte între posesorii particulelor 1/10 și 1/20, așa încât mai mult decît 100.0000 câștigători fericiți vor fi puși în pozițiune, a petrece vesele sărbătorile de Crăciun și a înveseli și pe scumpii lor prin daruri bogate.

Din public.*)

Convocare.

Adunarea generală ordinară a „Reuniunii de lectură română-s'erbă“ se convoacă prin aceasta pe Duminecă, în 22 Decembrie n. a. c. la 3 ore p. m. în localul ei.

Drept aceea ne permitem a invita cu toată stima atât pe membri interni, cât și pe cei externi a participa.

Programul:

1. Raportul comitetului.
2. Raportul casarului.
3. Raportul bibliotecarului.
4. Alegerea biuroului și a comitetului.
5. Propuneri din partea membrilor.
6. Închiderea adunării generale.

Orșova, 24 Noembrie 1895.

Mihail Băies, președinte.

Traian Hențu, not. reuu.

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspunderes.

Posta redacțiunii.

Dlul M. Zastoi, Agriș. Nu împoată cine a scris. D-ta ai să răspunzi dacă e adevărat ori nu ce și-și impuță. În epistola d-tale nu desmînți nimic, ci însulți numai pe F. Asta nu-i răspuns. Trimite unul obiectiv și vom publica.

Dlul F. Caba. Conop. N'am primit nimic despre acea alegere. Se va fi perdut epistola. Trimite recomanda.

MAI NOU.

Procesul nostru.

Despre procesul de azi, primim dela Cluj următoarea telegramă:

Pertractarea s'a terminat la orele 11 1/2. Dl Liviu Albini a fost condamnat la 200 fl. amendă, și 200 n. perdere din cauțiune. Deasemeni publicarea sentenței în „Tribuna“, și purtarea speselor. Domnul Dordea a absentat.

Pașalele maghiare.

Din incidentul procesului de presă al „Zastavei“ pertractat ieri înaintea Curții cu jurați din Seghedin, tinerimea din Budapesta a voit să trimită apărătorului Dr. Miloș Krno, tin'urului avocat o telegramă, care însă a fost respinsă de către biuroul telegrafic din Budapesta.

Eată conținutul acelei telegrami:

Dr. Miloș Krno, avocat

Seghedin. (Curtea cu jurați).

Tinerimea naționalităților aliate din Budapesta te felicită călduros din incidentul apărării în cauza procesului de presă al „Zastavei“, ca pe unul care de prima-dată pășești în public ca apărător al libertății naționalităților asupra, deși numai de curend ai eșit din sinul nostru.

Bazovsky. Chendi. Pilits.

Bibliografie.

„Amicul Tinerimei“. Apare în T. Jiu. Redactor: Iuliu Moisilu. Anul I. Nr. I. are următorul cuprins: Biografia lui V. Alexandri, de prof. A. Bărsanu — Cum trebuie cetite cărțile, de prof. I. Popea. — Roma veche, de I. Găvrilaș. — Ce ne învață un fir de iarbă, de Isis. — Sistemul solar, de prof. Dr. P. Tanco. — Ursul, după Brehm de I. M. — Potcovarul, poveste, de Andersen. — Algebra, de matematicul Euler.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Iibii se află următoarele cărți:

- „Memorial“, Archiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
- „Doina“, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu „ —.28
- „Critice“ 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. a 2 fl. — cr. 4.—
- „Poveștile Bănatului“, de Căntana „ —.30
- „Literatura popor. română“, de Gaster „ 2.50
- „Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou“, de Dr. Iuliu Olariu „ 2.50
- „Cerșitorul“, dramă în 2 acte de Livescu „ —.50
- „Studii Critice“, de Ghera. Vol. I și II. a 2 fl. 20 cr. 4.—
- „Higiena română“, de Dr. Leo Murășianu 1.—
- „Izvoade“, de Demetrescu 4.—
- „Trandafiri și vioarele“, de Pop-Retegănu „ —.60
- „Din Moldova“, schițe de Kotzebue 1.—
- „Floarea din Firenze“, de Livescu „ —.50
- „Memorii din timpul războiului“, de Georgescu „ —.88
- „Pui de lei“, poezii eroice, de Neștescu 1.—
- „ediție de gală 2.—
- „Iosii“, de Macedonski 2.—
- „Copii de pe natură“, de Negruzzi 1.50
- „Istoria Românilor sub Mihai-Vodă-Viteazul“, de Nicolae Bălcescu 2.—
- „Trăvnițe“, 10 piese Slovacesti Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr. 3.—
- „Scrierile pînă înților apostolești“, de Dr. Iuliu Olariu „ —.70
- „Merinde dela școală“, de Popa „ —.60

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal todeaceua încă 5 cr., dar pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției e recomandă modalitatea din urmă.

Călimdarul zilei.

15 27 Noembrie 1895.

Iulian: M. Gurie P. N. Chr. Gregorian: Virgiliu. Soarele: răsare 7.15 apune 4.13 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 26 Noembrie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 735.9)	Diferența din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
728.8	+ 0.6	-10.4	+ 4 — 11.2	S

Din țeară 26 Nov. n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcțiune	titra
Budapesta . . .	760	+ 11.9	N	3
Sătmar	760	+ 15.2	SO	2
Cluj	753	+ 17.0	V	2
Orșova	—	—	—	—
Arad	781	+ 9.8	—	—
Panciova	781	+ 13.0	V	2

Teatru orașenesc în Sibiu.

Mercuri, 27 Noembrie n. 1895:

„Die berühmte Frau.“ Comedie în 3 acte.

Necrolog.

Constantin de Colbasi și soția sa Valeria născ. Papiu în numele lor, al fiilor lor Teodor, Ioan și Emiliu precum și în numele numeroaselor rudenii cu inima înfrântă de durere aduc la cunoștință trecerea din viață a scumpului lor fiu, frate și nepot

CONSTANTIN,

elev de cl. a III-a normală

în frageda etate de 9 ani după un morb scurt și grav. Înurmormentarea rămășițelor pămîntesti va avé loc Mercuri în 15/27 Noembrie, la 3 ore p. m. dela casa Strada-Lungă Nr. 4 după ritalul grcat. în cimitirul gr.-or. din suburbul dela Poarta-Turnului. [3266] 1—1

Fie-i memoria eternă.

Sibiu, 26 Noembrie 1895.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Nov. n. 1895.

Sămînțe	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă
Grâu			
Bănățenesc nou	75	76	76
Grâu dela Tisa	75	76	76
Grâu „ Pesta	75	76	76
Grâu de Alba-Reg.	75	76	76
„ Bacica	75	76	76
Grâu ung. de Nord	75	76	76

Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	pînă
Sécără		70—72	5.65	5.70
Orz	de nutreț de vînars de bere	60—62	5.80	6.—
„	„	62—64	—	—
„	„	64—66	—	—
Ovăș		89—41	6.40	6.70
Cucuruz (porumb)	băntă, de alt soiu	75	6.75	6.80
„	„	75	6.—	6.05
Meiu		—	—	—
Hrișcă		—	6.—	6.60

Mărfi pe termen.	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Maiu-Iun. Iulie-Aug. Mart.-Apr. Oct.	Bani per 100 chilogr.	Mărfi per 100 chilogr.	
			dela	pînă
Grâu		7.01	—	7.08
Cucuruz		6.19	—	6.21
Ovăș		6.20	—	6.22
„		5.79	—	5.81

Produse diverse	Solul	Prețul	
		dela	pînă
Sém. de trif.	Lucernă ungurească	85.—	40.—
„	roșie	55.—	60.—
Oleu de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară	53.—	54.—
„	svîntată	—	—
Slănină	afumată	48.50	49.50
„	„	68.50	64.50
Său	—	—	—
Prune	—	—	—
Lăctar	alavon, nou	18.25	18.75
„	bănățenesc	17.—	17.50
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirit	brut	—	—
„	Drojdițe de spirit	—	—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 25 Noembrie n. 1895.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.52	vend.	9.57
Lire turcești	„	10.50	„	10.60
Imperiali	„	9.69	„	9.81
Ruble rusești 100 a	„	129	„	131
Galbeni	„	5.68	„	5.72

Bursa din Budapesta.

Din 23 Noembrie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ de aur ung. 4%	128.50
„ ung. val. cor. 4%	99.45
Imprumutul căilor ferate ung.	125.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate-slavone	98.75
Obligațiunile desp. regalilor	101.25
Imprumut cu premin ung.	158.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	147.—
Renta de hârtie austriacă	101.—
„ de argint austriacă	101.—
„ de aur austriacă	

Nr. 925/895.

[3260] 1-2

Nr. 1813/1895

[3261] 1-3

Concurs.

Devenind vacant postul de moașe în comuna Boița, pentru ocuparea aceluia prin alegere se escrie concurs, cu termen până în 15 Decembrie a. c.

Doritorii de a concura la acest post au a-și aștepta rugărilor lor subscripției primării până la termenul arătat, prevăzute cu documentele de lipsă.

Emolumentele:

1. Salar 50 fl. v. a.
2. Bani de cuartir 20 fl. v. a., și
3. Taxele statorite prin statutul despre moașe.

Boița, în 24 Noembrie 1895.

Primăria comunală:

P. Indrieș, Nicolae Potoran.
not.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință că dreptul de vană la morile comunei Sebeș-superior se va da în arândă pe calea licitațiunii publice plus oferentului la 12 Decembrie 1895 ante ameazi la 10 ore în cancelaria comunei Sebeș-superior pe termen de 3 ani, începând din 1 Ianuarie 1896.

Prețul strigării este suma de 791 fl. după care este a se depune un vadiu de 10% înainte de licitațiune. Condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria comunală în fiecare Luni și Joi până la ziua licitării.

Sebeș-superior, 14 Noembrie 1895.

Antistia comunală:

Ioan Tatan, Fogarasi.
jude. körjegyző.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de Eugen Brofe,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institutul Tipografie în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperas Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Făcăli și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nunta, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărănioul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Biletăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojens Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarňík. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Genușotea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșter îndărăniu. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Graului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Făcăli în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăcital. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Musoiu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărețelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domangorele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Saad. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Busuila păcurarului. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de J. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Miliol. Novela de I. Turghenev Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Justinian M. Grama,

BUDAPESTA,

comerciant en grossist și unicul specialist în produse de petrol.

Am onoare a avisa onoratul public român, că dela 15 Octombrie a. c. am primit din Pennsylvania (America) singurul deposit în specialitatea de petrol.

Kaiseroel-Petroleum,

marca „Imperator” Type blanc, prima, neexplodabil, fără miros. Cântar specific 0.805. — Punctul de aprins 40° Abeltest. Garantat cu 20 până 22% consumul mai puțin ca la petrolul indigen. Puterea flăcării cu 15 până 18% mai intensivă. Prețul fl. 32 per 100 chilogram netto, vămuit, exclusive Barel, franco, stațiunea drumului ferat ori-unde în Ungaria sau Transilvania. Netto cassa reluare (Nachname). Cantitatea cea mai mică este un Barel original circa 160 chilogram netto.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în caseta.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.